

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/445/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119249555
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119249555.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: TESCO STORES SR, a.s., so sídlom: Kamenné nám. 1/A, 815 61, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31321828, právne zast.: OLEXOVA VASILIN s.r.o., Gorkého 6, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36820059, proti povinnému: Q.. I. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, okr. N., o vymoženie 6.189,69 EUR s príslušenstvom, v exekúcii vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Pavol Holík, Záhradnícka 14, 811 07 Bratislava, IČO: 42133530, pod sp. zn. 321EX 87/19, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/445/2019 zo dňa 28. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/445/2019 zo dňa 28. novembra 2019 zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/445/2019 zo dňa 28. novembra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15.03.2019 domáhal od povinného vymoženiu 6.189,69 EUR istiny s príslušenstvom na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 7C/14/2017 zo dňa 28.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2018 a vykonateľnosť dňa 04.12.2018 (ďalej „návrh na vykonanie exekúcie“ a „exekučný titul“). Súd dňa 08.04.2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Pavla Holíka, Záhradnícka 14, 811 07 Bratislava, IČO: 42133530, ktorý vedie exekúciu pod spisovou značkou 321EX 87/19. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi, sa v súlade s ust. § 57 ods. 1 veta druhá Exekučného poriadku začala exekúcia. Súdny exekútor v tejto veci v súlade s ut. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku predložil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) spolu s prílohami a vyjadrením oprávneného.

3. Návrh na zastavenie exekúcie povinný odôvodnil tým, že sú naplnené dôvody na zastavenie exekúcie v súlade s § 61 k ods. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku. O existencii exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Malacky spis. zn. 7C/14/2017 zo dňa 28.9.2018 sa povinný podľa svojich vyjadrení dozvedel až dňa 19.7.2019, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, v rámci ktorej má dôjsť k vymoženiu povinnosti uloženej v rozsudku, o ktorej do toho času nemal akúkoľvek vedomosť. Predtým povinnému nebola doručená ani zásielka s predvolaním na pojednávanie. Ide o rozsudok pre zmeškanie osoby povinného vystupujúceho v procesnej pozícii žalovaného; zmeškani sa povinný mal dopustiť svojou neospravedlnenou neúčastou na pojednávaní dňa 28.9.2018, na ktorom bol rozsudok vyhlásený. Z nahliadnutia do spisu okrem iného vyplynulo, že ide o rozsudok pre zmeškanie pojednávania, na ktoré sa povinný nedostavil, keďže o tomto nevedel, nakoľko predvolanie na pojednávanie mu nebolo fyzicky doručené. Z obsahu spisu zistil, že

zásielka s predvolaním na pojednávanie mu bola doručovaná poštou na adresu trvalého pobytu v Sološnici, na ktorej sa počas obdobia rokov 2017 a 2018 z dôvodu výkonu práce sprevádzanej častými pracovnými cestami v rámci územia SR zdržiaval nepravidelne, s dlhším časovým odstupom. Zásielka s predvolaním, ako aj iné zásielky súdu v tomto konaní povinnému teda nikdy fyzicky doručené neboli. Procesným postupom súdu a následným vydaním rozsudku pre zmeškanie mohlo byť porušené právo povinného na spravodlivý proces, pričom povinný ale mal záujem na riadnom posúdení skutkových a právnych otázok v danom súdnom konaní. Preto podal dňa 5.8.2019 návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý aj priložil ako prílohu k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie. Podľa povinného v uvedenom prípade bola zachovaná zákonná 15-dňová lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko sa o existencii rozsudku dozvedel až doručením upovedomenia o začatí exekúcie dňa 19.7.2019. Zároveň sú podľa neho naplnené dôvody na zrušenie rozsudku, ako rozsudku pre zmeškanie žalovaného, čo je možné subsumovať pod iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a zároveň sa jedná o okolnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a v dôsledku ktorých by malo dôjsť k zrušeniu exekučného titulu v súlade s ust. § 61 k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Povinný v podanom návrhu poukázal aj na skutočnosť, že zmluvná pokuta vymáhaná v rámci exekúcie je neprimeraná. Dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 200% z hodnoty zabezpečovaného nájomného je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a súd by mal v prípade priznania nároku na zaplatenie určitej časti pohľadávky oprávneného v tomto konaní danú zmluvnú pokutu primerane znížiť. V prípade využitia moderačného práva súdu pri opätovnom prejednaní veci po zrušení rozsudku pre zmeškanie (exekučného titulu) by tak došlo k zániku vymáhaného nároku minimálne v jeho časti, čo napĺňa dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Ďalej doplnil, že povinný ani nikdy nebol zo strany oprávneného vyzvaný na zaplatenie zmluvnej pokuty, a to ani v primeranej výške, ani vo výške vyplývajúcej z ustanovenia bodu 10.2.1. nájomnej zmluvy. Jedinou jemu známou výzvou na úhradu dlžnej sumy je list právneho zástupcu oprávneného zo dňa 19.9.2016 adresovaný spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. označený ako „Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a mimosúdne urovnanie“, v ktorom však nie je nijaká zmienka o výške zmluvnej pokuty, ktorej zaplatenia sa oprávnený domáhal v predmetnom súdnom konaní. V texte výzvy uvádza právny zástupca č. účtu, na ktorý mal povinný uhradiť dlžnú sumu, ktoré však nie je číslom účtu oprávneného ako žalobcu. Nakoľko k danej výzve nebola priložená plná moc udelená právnenému zástupcovi oprávneného (túto udelil oprávnený právnenému zástupcovi až 23.12.2016), predmetnú výzvu nemožno pre jej obsahové nezrovnalosti považovať za dostatočne odôvodňujúcu povinnosť spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. uhradiť nárok, na ktorý bola výzva zameraná. Inú výzvu povinný a ani spoločnosť PEKNÉ DVERE, neobdržali. Podľa povinného tento nikdy neobdržal riadnu výzvu na splnenie dlhu v zmysle § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto je otázne, či oprávnenému vzniklo právo vymáhať plnenie od povinného v rámci exekúcie. Povinný vzniesol u súdneho exekútora aj námietku proti trovám exekúcie 321Ex 87/19, zo dňa 22.7.2019, ktorá bola doručená súdnenému exekútorovi dňa 22.7.2019. Povinný v nej uviedol, že namieta proti trovám exekúcie z dôvodu, že povinný nikdy nemal priamy obchodný vzťah a teda ani dlh voči spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. (oprávnený) vo výške 6189,69 Eur. So spoločnosťou TESCO STORES SR mala zmluvy v minulosti spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. IČO: 46051431, so sídlom Sološnica 398, 906 37. Spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. neeviduje neuhradené faktúry vystavené TESCO STORES SR, a.s. vo výške 6189,69 Eur. Povinný ďalej uviedol, že detailne preverí všetky úhrady, ktoré spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. urobila, resp. má urobiť voči spoločnosti TESCO STORES, a.s. a bude súdneho exekútora o saldokonte medzi spoločnosťami informovať. Svoje prípadné záväzky si spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. vysporiada priamo s TESCO STORES SR, a.s. Z tohto dôvodu namieta proti trovám exekúcie uvedenými v upovedomení povinného a oprávneného o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené osobne dňa 19.07.2019 v sídle exekútorskeho úradu.

4. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený, ktorý so zastavením exekúcie nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení rozporoval tvrdenia povinného, že medzi sebou nikdy nemali priamy vzťah. Povinný vystupoval v zmluvných vzťahoch s oprávneným osobitne ako ručiteľ (osobitne označený ako zmluvná strana s dátumom narodenia a trvalým pobytom) a v zmysle ustanovení nájomnej zmluvy prevzal ručiteľský záväzok plniť za dlžníka, spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. Tvrdenie, že spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. neeviduje žiadne neuhradené faktúry považuje oprávnený rovnako za nepravdivé, dlh vznikol z dôvodu neuhradenia nájomného za užívanie priestorov a faktúry za tieto služby boli nájomcovi riadne zaslané. Nájomca bol dokonca niekoľko krát písomne vyzývaný na úhradu dlžnej sumy, svoj dlh však nesplatil. V ďalšom kroku sa oprávnený obrátil na ručiteľa z titulu ručiteľského vyhlásenia, ktoré obsahovala vyššie uvedená zmluva. Z dôvodu nereagovania na predžalobné výzvy, či

už zo strany nájomcu (PEKNÉ DVERE s.r.o.) alebo ručiteľa (povinný), bol oprávnený nútený uplatňovať si svoj nárok súdnou cestou. V uvedenom konaní pod sp. zn. 7C/14/2017 vedenom Okresným súdom Malacky súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. K ostatným tvrdeniam povinného oprávnený uviedol, že spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. bola na základe nájomnej zmluvy nájomcom od roku 2014 a nájomné platila do istého času na mesačnej báze. Z tohto titulu si svoje záväzky logicky musela uvedomovať a preto oprávnený odmieta tvrdenie, že by nájomca nemal žiadne záväzky a nevedel o nich. Tvrdenia povinného, že detailne preverí všetky úhrady, ktoré spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. urobila alebo mala urobiť resp. že povinný vysporiada svoje záväzky priamo s oprávneným, oprávnený považoval za nezmyselné, nakoľko, ak by v skutočnosti bolo v úmysle povinného vysporiadať svoje záväzky, spravil by tak pred dvomi rokmi. V zmysle ustanovení CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného povinný musel o predmetnom konaní vedieť a písomnosti mu museli byť doručené do vlastných rúk. Povinný v súdnom konaní žiadnym spôsobom nespochybnil nárok oprávneného. Oprávnený preto žiadal, aby súdny exekútor pokračoval vo vymáhaní pohľadávky.

5. Okresný súd Malacky dňa 05.11.2019 predložil exekučnému súdu na jeho žiadosť kópie dokumentov v konaní vedenom týmto súdom pod sp. zn. 7C/14/17, a to predvolanie na ústne pojednávanie konané dňa 28.09.2018 spolu s doručenkou, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 28.09.2018 vykonanom v neprítomnosti povinného, doručenkou k exekučnému titulu, podľa ktorej táto zásielka bola povinnému doručovaná ako doporučená zásielka určená do vlastných rúk s tým, že dňa 22.10.2018 bola uložená na pošte s oznámením pošty, že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. Ďalej bolo súdu predložené aj uznesenie Okresného súdu Malacky sp.zn. 7C/14/2017-100 zo dňa 15.11.2019.

6. Súd vychádzal pri posúdení veci z vyššie uvedených listín a vyjadrení účastníkov konania.

7. Súd posúdil návrh na zastavenie exekúcie včítane všetkých dokumentov a vyjadrení, pričom dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. V konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd skúmal oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie považoval za rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno (dôkazná povinnosť) ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. V zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie musí byť riadne odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok. Povinný podľa súdu v tomto konaní nepreukázal také okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by mali zároveň vplyv na vznik a existenciu vymáhanej pohľadávky. V reakcii na rozsiahlu argumentáciu povinného týkajúcu sa procesných väd nachádzacieho konania (nesprávne doručovanie súdnych písomností, nesplnenie procesných podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného) ako aj skutočností ohľadom vlastného vzťahu s oprávneným (nedostatok zákonných podmienok vzniku ručenia, neprímeraná výška zmluvnej pokuty) súd uviedol, že ani nemôže v exekučnom konaní vykonávať dokazovanie za účelom preukázania procesného a skutkového stavu, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu, resp. sa týka vydania exekučného titulu. Zdôraznil, že úlohou exekučného súdu nie je náprava prípadných chýb v základnom konaní, keďže v exekučnom konaní sa poskytuje ochrana už judikovanému právu. Týmto námietkam povinného tak súd neprípísal žiadnu relevanciu. Exekučný súd naproti tomu venoval vo svojom rozhodnutí osobitnú pozornosť relevantnej námietke povinného, a to námietke, že exekučný titul mu nebol účinne doručený. Z dokumentov zaslaných z Okresného súdu Malacky v sprievodnom podaní zo dňa 20.11.2019 súd považoval za preukázané, že rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C/14/17-77 zo dňa 28.09.2018, ktorý bol súdu predložený ako exekučný titul, bol povinnému zaslaný doporučene do vlastných rúk na adresu: Sološnica 398, 906 37. Zásielka bola uložená na pošte dňa 22.10.2018 s oznámením, že zásielku si jej adresát v odbernej lehote neprevzal. Exekučný titul bol podľa záverov súdu povinnému doručovaný v súlade s ust. § 106 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP a súvis. ustanoveniami na jeho adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR. Exekučný súd na podklade zistených skutočností prijal záver, že má riadne doložený exekučný titul v súlade s ust. § 45, § 46 Exekučného poriadku (s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti), v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnému a povinný, ktorý je zaviazaný k povinnosti. Povinný nepreukázal, že dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť splnil - úhradu vymáhanej pohľadávky a povinný nijako neosvedčil, že exekučný titul je v súčasnosti

zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu. Ďalej doplnil, že podanie návrhu na zrušenie exekučného titulu nie je dôvodom zastavenia exekúcie podľa 61k Exekučného poriadku, pričom z uznesenia Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C/14/2007-100 zo dňa 15.11.2019 súd považoval za zistené, že Okresný súd Malacky zamietol návrh povinného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného č. k. 7C/14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 (exekučný titul). Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku.

8. Povinný podal proti vyššie uvedenému rozhodnutiu súdu sťažnosť s odôvodnením, že po vydaní exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré majú vplyv na existenciu vymáhanej pohľadávky s príslušenstvom.

9. Uviedol, že jeho ručiteľský záväzok v časti dlhu zanikol, keďže dlžník - spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. oprávnenému „zaplatil prostredníctvom poštovej poukážky“ a všetky úhrady boli označené variabilnými symbolmi podľa vydaných faktúr. Nie je preto podľa jeho názoru možné, aby aj povinný ako ručiteľ mal uhradiť ešte raz tie isté faktúry. Ďalej doplnil, že všetky prípadné neuhradené faktúry uhradí spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. priamo oprávnenému. Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu fotokópie poštových poukážok.

10. Ďalej namietal, že napadnuté uznesenie považuje za predčasné, pretože proti uzneseniu Okresného súdu Malacky, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, podal odvolanie na Krajský súd v Bratislave. Opätovne poukázal na skutočnosť, že podľa jeho názoru v základnom konaní, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 7C/14/2017, neboli splnené zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, ktorý je exekučným titulom v tejto veci. Je podľa jeho tvrdení preto vysoko pravdepodobné, že Krajský súd v Bratislave zruší tento rozsudok pre zmeškanie a vec vráti na nové rozhodnutie. Ďalej doplnil, že dňa 28. 09. 2018 sa mu náhle zhoršil stav, keď sa pošmykol a v dôsledku pádu pociťoval prudké bolesti v končatinách, ktoré mu znemožnili účasť na pojednávaní. Poukázal aj na chyby súdu, kedy podľa jeho tvrdení žaloba nebola riadne zverejnená na úradnej tabuli súdu, súdny spis neobsahuje ani žiadny údaj o tom, že oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené aj na webovej stránke súdu, súd nevykonal všetky úkony, ktoré urobiť mal a mohol, aby mu predvolanie na pojednávanie bolo doručené riadne a včas, nepožiadal o doručenie Obvodné oddelenie Policajného zboru, súd nelustroval jeho adresu v iných registroch a ani nepožiadal dlžníka PEKNÉ DVERE s.r.o. o oznámenie adresy, doručovanie neprebehlo podľa platných poštových podmienok a v predvolaní ani nie dostatočne identifikovaný, obsahom spisu nie je lustrácia v registri obyvateľov, napriek tomu, že súdu bola známa jeho emailová adresa, na tejto adrese ho nik nekontaktoval, oproti tomu sa v spise nachádza emailová komunikácia súdu s oprávneným, čo povinný považuje za v rozpore so zásadou rovnosti strán v konaní, vzniesol podozrenie, že pracovníčka súdu bola silne ovplyvňovaná oprávneným. Podľa svojich tvrdení mal záujem uplatňovať svoje procesné práva, pričom vyššie uvedeným postupom súdu došlo vo vzťahu k jeho osobe k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Povinný ďalej v podanej sťažnosti tvrdil, že Okresný súd Malacky vo veci nerozhodol správne. Poukázal na výrazné rozpory výroku rozsudku so skutkovým stavom. Rozsudkom bol zaviazaný na úrok z omeškania od dátumu, kedy faktúry neboli splatné. Rovnako bola oprávnenému zaslaná výzva na splnenie dlhu ešte v čase, keď dve faktúry ešte ani neboli po lehote splatnosti. Oprávnený nikdy zmluvné pokuty spoločnosti PEKNÉ DVERE s.r.o. nevyfaktoval a ani nikdy nežiadal od povinného ich úhradu. Zmluvná pokuta je s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti na viac neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnený ako žalobca žiadal neuhradené nájomné, zmluvné pokuty a úrok v rozpore s dôkazmi, ktoré predložil pri podaní žaloby. Oprávnený súdu nepredložil ako dôkaz kompletnú nájomnú zmluvu, podľa ktorej mal všetky pory medzi stranami rozhodnúť rozhodcovský súd. Povinný nebol nikdy riadne vyzvaný na splnenie dlhu tak, ako to predpokladá ust. 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže k výzve nebola priložená plná moc pre právneho zástupcu oprávneného, ktorý výzvu zaslal. Okresný súd Malacky na viac prekročil rozsah žalobného návrhu žalobcu a oprávnenému prisúdil viac, než čoho sa domáhal.

12. Ďalej opätovne zdôraznil, že rozsudok mu nikdy nebol fyzicky doručený. Na adrese Sološnica 398, 90637 sa počas obdobia rokov 2017 a 2018 z dôvodu výkonu práce sprevádzanej časťami pracovnými cestami zdržiaval nepravidelne.

13. Podľa tvrdení povinného právny zástupca oprávneného nedisponuje plnou mocou a preto všetky úkony, ktoré v jeho mene vykonal v základnom aj exekučnom konaní, sú neplatné.

14. Zhrnúc svoje tvrdenia povinný vyjadril presvedčenie, že pri opätovnom prejednaní veci po zrušení rozsudku pre zmeškanie by došlo k zániku vymáhaného nároku minimálne v jeho časti, čo napĺňa dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v platnom znení.

15. Z predložených kópií poštových poukázok súd zistil, že odosielateľ PEKNÉ DVERE s.r.o., IČO: 46051431, so sídlom Sološnica 398, 906 37 adresátovi TESCO STORES, a.s., IČO: 31321828, so sídlom Kamenné nám. 1/A, 815 61 Bratislava poukázal dňa 11. 01. 2020 sumu 95,23 eur s určením variabilného symbolu 810276585 a ďalších 92,00 eur s určením variabilného symbolu 810276584.

16. Oprávnený s tvrdeniami povinného vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti nesúhlasil. Ako nepravdivé označil jeho tvrdenie, že poslal výzvu iba spoločnosti PEKNÉ DVERE s. r. o., IČO: 46 051 431, so sídlom Sološnica 398, 906 37 Sološnic (ďalej len „spoločnosť PEKNÉ DVERE s. r. o.“). Oprávnený však predmetnú výzvu zaslal aj povinnému ako konateľovi spoločnosti a to mailom zo dňa 19.09.2016 na mailovú adresu peter.dulansky@gmail.com spolu s upozornením na riziká neuhradenia dlžnej sumy, teda aj varovania, že v takom prípade oprávnený bude nútený vymáhať dlžnú sumu spolu s príslušenstvom aj od povinného ako ručiteľa. Napriek tomu, že povinný podľa vlastného tvrdenia denne kontroluje svoju emailovú schránku, nebola dlžná suma spoločnosťou PEKNÉ DVERE s. r. o uhradená a táto spoločnosť a ani povinný sa nepokúsili kontaktovať oprávneného alebo jeho právneho zástupcu. Bez ohľadu na to, či k výzve bolo alebo nebolo pripojené plnomocenstvo, oprávnený mal za to, že povinný ako subjekt, ktorý je účastníkom obchodných vzťahov, má byť dostatočne opatrný a inteligentný na to, aby si u oprávneného overil pravosť takejto výzvy. Navyše povinný ako konateľ spoločnosti si musel byť vedomý, že spoločnosť má voči oprávnenému dlhy a na základe akých faktúr, teda neexistoval žiadny dôvod, na základe ktorého by si mohol myslieť, že bol vyzývaný na zaplatenie v rozpore s vôľou oprávneného alebo nebudaj v rozpore s nejakým právnym predpisom. Poukázal tiež na skutočnosť, že faktúra s najneskoršou splatnosťou bola v súlade s bodom 4.2 nájomnej zmluvy splatná dňa 25.08.2016. Všetky faktúry uvedené vo výzve tak boli splatné už v čase odoslania výzvy. Vyslovil predpoklad, že povinný iba skúša menovať všetky dôvody, ktoré podľa neho sú dôvodom na zastavenie exekúcie resp. zrušenie uznesenia o zamietnutí jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Navyše je podľa jeho názoru vysoko pravdepodobné, že povinnému boli do jeho poštovej schránky vhoďené žlté lístky, na ktorých bola informácia o zásielke a tiež možnosti si ju prevziať. Tvrdenie povinného, že sa o vydaní exekučného titulu dozvedel až doručením upovedomenia o začatí exekúcie, označil za pochybné. Povinný v podanej sťažnosti vyčíta súdu nesplnenie povinností, ktoré súdy nemajú. Povinný sa zaplatením sumy 185,23 EUR prostredníctvom spoločnosti, ktorej je konateľom, domáha zastavenia celej exekúcie, pričom len vymáhaná istina je vo výške 6.189,69 EUR (spoločnosť PEKNÉ DVERE s. r. o tak zaplatila sumu vo výške 3% istiny). Takýto postup však v žiadnom prípade nemôže viesť k zastaveniu exekúcie, maximálne tak k zníženiu istiny vymáhanej v exekučnom konaní. Po oboznámení sa so všetkými argumentmi povinného vyjadril presvedčenie, že jeho cieľom je vyhnúť sa zriadeniu exekučného záložného práva na jeho nehnuteľnostiach, aby ich mohol následne previesť na tretiu osobu a tým sťažiť vymáhateľnosť pohľadávok oprávneného. Z dôvodov vyššie uvedených žiadal, aby súd sťažnosť povinného zamietol.

17. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

18. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

19. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

20. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

21. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

22. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

23. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

24. Súd v reakcii na obsah podanej sťažnosti úvodom pripomína, že civilné sporové konanie sa rozpadá na dva samostatné úseky, a to na konanie nachádzacie a konanie vykonávacie (exekučné). V rámci nachádzacieho konania súd rozhoduje o spore, ktorý vznikol medzi jeho účastníkmi a výsledkom jeho rozhodovacej činnosti je exekučný titul. Pokiaľ sa účastník takéhoto nachádzacieho konania domnieva, že rozhodnutie nie je správne, eventuálne spravodlivé, môže sa domáhať svojej ochrany opäť len v konaní nachádzacom (v danom prípade v konaní pred Okresným súdom Malacky, ktoré je vedené týmto súdom pod sp. zn. 7C/14/2017) a to využitím opravných prostriedkov (riadnych alebo mimoriadnych), ktoré mu zákon poskytuje. Pokiaľ takéto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a stane sa vykonateľným, môže sa oprávnený účastník domáhať vynútenia splnenia judikovanej povinnosti v exekučnom konaní, ktoré je však konaním samostatným. To v praxi znamená, že exekučný titul je predpokladom pre nariadenie exekúcie, nie je však predmetom prieskumu (posudzovania jeho správnosti lebo nesprávnosti) zo strany exekučného súdu. Exekučný titul potom exekučný súd nepreskúma z hľadiska jeho vecnej správnosti, keďže vykonávacie konanie je z hľadiska svojej podstaty určené výlučne na faktický výkon rozhodnutia, nie pre autoritatívne nachádzanie práva a rovnako tak nie je konaním prieskumným, či dokonca opravným (exekučný súd nie je ani súdom odvolacím, a ani dovolacím). Pokiaľ potom povinný žiadal exekučný súd, aby exekúciu zastavil z dôvodu, že Okresný súd Malacky vo veci nerozhodol správne, takejto obrane súd v tomto štádiu nemohol pripísať žiadnu relevanciu. Všetky námietky týkajúce sa vlastného vzťahu s oprávneným (výška zmluvnej pokuty, výška úrokov, absencia podmienok pre vznik ručiteľského záväzku a pod.) mal povinný možnosť namietať v základnom konaní. Exekučný súd nemôže bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy v základnom bez toho, aby ich mohol sám vykonávať. Sťažnostný súd pri posúdení tohto prípadu preto vychádzal zo súdnu praxou akceptovaného názoru, že pokiaľ sa obrana povinného proti exekúcii týka skutočností, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, je zrejmé, že povinný tým žiada súd o vecný prieskum exekučného titulu, na čo však exekučný súd nemá žiadnu právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiam súdom v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutí súdov v základnom konaní, do ktorých obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ich inak preskúmať, keďže je nimi viazaný.

25. Ani prípadné procesné vady súdneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu vykonávaného rozhodnutia, nezakladajú súčasne vadu vykonávacieho konania, na ich nápravu slúžili sťažovateľovi iné procesné prostriedky a do exekučného konania sa neprenášajú. Pokiaľ potom povinný namietať, že písomnosti, ktoré mu boli doručované zo strany súdu v priebehu konania, vykazujú vady v doručovaní a rovnako namietať postup súdu pri vedení základného konania, či nesplnenie procesných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ani tieto skutočnosti nie sú pre nútený výkon rozhodnutia nijako významné.

26. Ako dôvodnú nemohol sťažnostný súd vyhodnotiť ani obranu povinného, že mu nebol účinne doručený exekučný titul. V exekučnom konaní má povinný viacero právnych prostriedkov obrany a ochrany svojho postavenia, ktoré môže využiť vtedy, ak v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí sa vyskytnú absolútne alebo relatívne prekážky ďalšieho postupu exekučných orgánov, ku ktorým patrí aj tvrdenie sťažovateľa, že exekúcia sa začala, aj keď nie je splnený jej materiálny predpoklad, t. j. neexistuje vykonateľné rozhodnutie, ktoré jej vykonanie pripúšťa. Počas celého priebehu exekúcie sa súd zaoberá okrem iného aj tým, či je exekučný titul z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľný, a to ako formálne (z pohľadu právneho prepisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) tak aj materiálne (z hľadiska obsahových náležitostí reflektujúcich určitost', zrozumiteľnosť a presnosť v označení subjektov práv a povinností, vrátane určenia povinnosti, ktorá sa má vykonať). Vykonateľnosť (v jednote oboch jej stránok, materiálnej aj formálnej) je možné stotožniť s vlastnosťou exekučného titulu, ktorá ho robí spôsobilým na výkon exekúcie. Ak je podkladom pre výkon exekúcie rozhodnutie súdu podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd pri posúdení jeho formálnej vykonateľnosti vychádza z potvrdenia o jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorým exekučný titul opatrí súd, ktorý rozhodoval ako súd prvého stupňa (§ 46 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku). Prvostupňový súd pri tom vychádza z údajov vyznačených na doručenke k exekučnému titulu, ktorá je verejnou listinou (§111 ods. 1 CSP). Potvrdenie o vykonateľnosti exekučného titulu nemá povahu rozhodnutia, ktorým by bol exekučný súd viazaný. Preto si exekučný súd môže sám posúdiť otázku právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a vykonať potrebné šetrenia v prípade, ak vyvstanú pochybnosti o správnom vyznačení údajov na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti viažucej sa k predloženému exekučnému titulu aj v dôsledku prípadného nesprávneho postupu súdu pri jeho doručovaní. Ak exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu konania (na návrh, aj bez návrhu) zistí, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, nie je vykonateľné, exekúciu musí zastaviť. Bolo teda povinnosťou exekučného súdu dôsledne sa zaoberať obranou povinného, že exekučný titul mu nebol účinne resp. správne procesne doručený, keďže prípadné preukázanie tejto skutočnosti by nutne muselo viesť k záveru o nevykonateľnosti exekučného titulu a následne k zastaveniu exekúcie (k tomu porovnaj napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 203/2018 zo dňa 07. 08. 2018, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 803/13, zo dňa 27. 6. 2013). Z obsahu predloženej doručky k exekučnému titulu mal exekučný súd za preukázané, že rozsudok bol povinnému doručovaný na adresu Sološnica 398, 906 37 Sološnica, pričom poštová zásielka obsahujúca rozsudok sa dňa 14. 11. 2018 vrátila súdu s poznámkou poštového doručovateľa zo dňa 13. 11. 2018 „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Povinný v podanej sťažnosti tvrdil, že súd nevykonal všetky dostupné lustrácie za účelom zistenia jeho adresy, pričom však žiadnym spôsobom nespochybnil, že by adresa Sološnica 398, 906 37 Sološnica nebola adresou jeho trvalého pobytu alebo že by sa zdržiaval na inej adrese a ani exekučnému súdu nepredložil žiadny dôkazný prostriedok preukazujúci, že mu rozsudok mal byť doručovaný na inú adresu. Podľa jeho vyjadrenia sa z dôvodu častých služobných ciest zdržiaval mimo tejto adresy. Aj z lustrácie vykonanej exekučným súdom v Registri obyvateľov Slovenskej republiky však vyplýva, že trvalý pobyt mal povinný registrovaný na adrese Sološnica 398, 906 37 Sološnica od 12.08.1983. Správne potom postupoval súd v základnom konaní, keď mu rozsudok doručoval na túto adresu (§106 ods. 1 písm. a/ CSP). Túto písomnosť je potom potrebné považovať za doručení v súlade s ust. § 111 ods. 3 CSP dňom jej vrátenia súdu, teda dňom 14. 11. 2018, aj keď sa o tom adresát nedozvedel. Súd v tejto súvislosti dopĺňa, že doručka ma povahu verejnej listiny (§ 111 ods. 1 CSP). Doručka ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje. To znamená, že pre ňu platí vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom konaní nedokazuje, dokazuje sa potom len jej prípadná nesprávnosť. V exekučnom konaní sa povinnému nepodarilo preukázať nesprávnosť údajov na doručke k exekučnému titulu a preto sa povinnému v tomto smere nepodarilo ani spochybniť správnosť potvrdenia Okresného súdu Malacky o nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu 30.11.2018 a následne aj jeho vykonateľnosti dňa 04.12.2018.

27. Pokiaľ sa povinný v návrhu na zastavenie exekúcie domáhal zastavenia núteného výkonu rozhodnutia na jeho majetok s odôvodnením, že proti exekučnému titulu, ktorým bol rozsudok pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP, podal návrh na jeho zrušenie v zákonom stanovenej lehote podľa § 277 ods. 3 CSP, sťažnostný súd v obsahovej zhode s právnym názorom súdu vyjadrenom v preskúmanom rozhodnutí uvádza, že samotné podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (exekučného titulu) nemá vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu odkladný účinok a preto na vykonateľnosť takéhoto rozsudku nemá podanie takéhoto návrhu žiadny vplyv. V posudzovanom prípade na viac Okresný súd Malacky vydal rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neprávoplatne zamietol. V tejto súvislosti sťažnostný súd dopĺňa argumentáciu súdu

prednesenú v napadnutom uznesení v tom smere, že podanie odvolania voči uzneseniu Okresného súdu Malacky č.k. 7C/14/2017 zo dňa 15. 11. 2017, ktorým tento súd návrh povinného na zrušenie exekučného titulu zamietol, rovnako nie je právnou skutočnosťou, ktorá by mohla mať sama o sebe za následok bezodkladné zastavenie exekúcie. Podané odvolanie nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť predloženého exekučného titulu (k tomu porovnaj znenie § 277 CSP). Tomuto odvolaniu zákon nepriznáva žiadne účinky vo vzťahu k rozsudku pre zmeškanie žalovaného a to až do času, kým o ňom súd nerozhodne. Samotné podanie odvolania napriek presvedčeniu povinného nepreukazuje ani zánik resp. neexistenciu hmotného práva, ktoré bolo oprávnenému priznané exekučným titulom a ani exekučný súd sám nemôže prezumovať výsledok tohto konania založeného návrhom povinného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 7C/14/2017 zo dňa 28.09.2018 (vydaného pre zmeškanie žalovaného) v podobe zastavenia exekúcie. Sťažnostný súd pri posúdení daného prípadu vychádzal z postulátu, že skutočnosť zakladajúca neprípustnosť exekúcie je taká okolnosť, ktorá definitívne a trvale bráni výkonu exekúcie na podklade konkrétneho exekučného titulu. Podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý bol exekučnému súdu predložený ako exekučný titul, resp. podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu, ktorým súd takýto návrh zamietol, takouto skutočnosťou preukázateľne nie je. Dôvody zastavenia exekúcie uplatnené zo strany sťažovateľa v podanej sťažnosti ako aj v návrhu na zastavenie exekúcie sú hypotetické - týkajú sa možných situácií, ktoré môžu nastať v budúcnosti v závislosti od rozhodnutia súdov v základnom konaní. V posudzovanom prípade však sťažnostný súd musel vychádzať zo skutkového stavu, ktorý bol zistený ku dňu vydania tohto rozhodnutia. V súlade so skutkovým stavom zisteným ku dňu rozhodnutia súdu sťažnostný súd konštatuje, že oprávnený má aj naďalej k dispozícii vykonateľný exekučný titul, ktorý nebol v predpísanom konaní zrušený a tvorí tak spôsobilý podklad na vedenie exekúcie na majetok povinného. Prípadná hypotetická možnosť zrušenia vykonávaného rozhodnutia v budúcnosti preto nemôže zakladať dôvod na zastavenie exekúcie, takým dôvodom je až zrušenie exekučného titulu v súlade s § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Je zrejmé, že rozhodnutie exekučného súdu o zastavení exekúcie by v danom štádiu konania bolo predčasné.

28. Povinný v podanej sťažnosti žiadal o zastavenie exekúcie aj z dôvodu, že jeho ručiteľský záväzok zanikol, keďže dlžník oprávneného - spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. oprávnenému zaplatil prostredníctvom poštovej poukážky a všetky úhrady boli označené variabilnými symbolmi podľa vydaných faktúr. Nie je preto podľa jeho názoru možné, aby on ako ručiteľ mal uhradiť ešte raz tie isté faktúry. Ďalej doplnil, že všetky prípadné neuhradené faktúry uhradí spoločnosť PEKNÉ DVERE s.r.o. priamo oprávnenému.

29. Z predloženého exekučného titulu súd zistil, že súd v jeho výroku uložil povinnému povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 6.189,69 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 492,- Eur od 26.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 492,- Eur od 26.05.2016 do zaplatenia, zo sumy 492,- Eur od 26.06.2016 do zaplatenia, zo sumy 492,- Eur od 26.07.2016 do zaplatenia, zo sumy 95,23 Eur od 26.08.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd priznal oprávnenému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

30. Súd na úvod k tejto otázke konštatuje, že do výroku exekučného titulu nie je premietnuté, že povinný v danom prípade má plniť svoj záväzok z titulu ručenia a jeho formulácia nevyjadruje hmotnoprávnu previazanosť povinnosti povinného ako ručiteľa s povinnosťou hlavného dlžníka oprávneného - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. (napr. že dlžnú sumu je povinný povinný zaplatiť ako ručiteľ hlavného dlžníka resp. že plnením ručiteľa zaniká do výšky plnenia povinnosť hlavného dlžníka a naopak). Pokiaľ by súd vychádzal priamo z obsahu exekučného titulu, musel by dospieť k záveru, že akékoľvek plnenie zo strany hlavného dlžníka - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. je bez právnej relevancie vo vzťahu k vymáhanému nároku v neprospech povinného tak, ako je tento vymedzený exekučným titulom. Súd na viac v základnom konaní v bode 1. konštatoval, že oprávnený sa ako žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.02.2017 domáhal voči povinnému vystupujúceho v procesnej pozícii žalovaného zaplatenia sumy 6.189,69 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 492,- Eur od 26.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 492,- Eur od 26.05.2016 do zaplatenia, zo sumy 492,- Eur od 26.06.2016 do zaplatenia, zo sumy 492,- Eur od 26.07.2016 do zaplatenia, zo sumy 95,23 Eur od 26.08.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradeného nájomného za nebytové priestory, žiadny ručiteľský záväzok povinného vo vzťahu k hlavnému dlžníkovi - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. sa v exekučnom titule nespomína. Z vyjadrení oboch účastníkov exekučného

konania však vyplýva, že povinný vystupoval v právnom vzťahu s oprávneným ako ručiteľ hlavného dlžníka - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. Podľa predložených kópií poukážok ako aj na základe vyjadrení účastníkov konania súd považoval za zistené, že po začatí exekúcie na majetok povinného ako ručiteľa došlo zo strany tohto hlavného dlžníka oprávneného (spoločnosti PEKNÉ DVERE s.r.o.) k úhrade ručením zabezpečeného dlhu v rozsahu 187,23 eur. Na podklade údajov zverejnených v obchodnom registri súd považoval za zistené, že konateľom hlavného dlžníka je práve povinný. Bez ohľadu na formuláciu výroku sa podľa názoru sťažnostného súdu ručiteľ môže v ktoromkoľvek štádiu konania vždy brániť námietkou, že vymáhaný nárok zanikol tým, že ho splnil hlavný dlžník, keďže ručiteľský záväzok je v zmysle hmotného práva akcesorickým záväzkom, trvanie ktorého je podmienené trvaním ním zabezpečovaného záväzku, t.j. existenciou dlhu zo strany hlavného dlžníka. Sťažnostný súd pri posudzovaní námietky povinného týkajúcej sa zániku zabezpečovaného záväzku jeho čiastočným plnením zo strany hlavného dlžníka preto vychádzal z akcesorickej povahy ručenia ako zaisťovacieho právneho vzťahu spätého s existenciou hlavného záväzku. Vo všeobecnosti súd konštatuje, že zánik vymáhaného dlhu podľa predpisov hmotného práva jeho splnením je dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k nemu došlo mimo exekučného konania, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Len v takom prípade je možné konštatovať, že oprávnený podal nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie, lebo v čase podania návrhu už bola jeho pohľadávka zo strany povinného dobrovoľne splnená a preto nebol daný zákonný dôvod na to, aby sa splnenia svojej judikovanej pohľadávky domáhal prostredníctvom núteného výkonu exekučného titulu (porovnaj § 48 ods. 2 Exekučného poriadku). V opačnom prípade, teda ak k tejto právnej skutočnosti dôjde až po začatí exekučného konania, z pohľadu exekučného súdu pôjde vždy o vymoženie (resp. čiastočné vymoženie) pohľadávky, a teda exekúcia bez ďalšieho v rozsahu zaniknutej povinnosti končí a žiadne rozhodnutie (o zastavení exekúcie) súd nevydáva. Súd tieto závery aplikoval aj na daný prípad, pretože účelom exekučného konania je uspokojenie pohľadávky oprávneného a preto v posudzovanom prípade nie je relevantné, či oprávnenému plnil hlavný dlžník alebo povinný ako jeho ručiteľ, keďže sa vždy jedná o plnenie jedného a toho istého dlhu. Uskutočnenie platieb zo strany hlavného dlžníka je oprávnený povinný oznámiť povinnému ako aj súdnemu exekútorovi. Pokiaľ by tak neučinil a od povinného by vymáhal plnenie aj nad rozsah jeho povinnosti z ručiteľského záväzku, vzniklo by u neho bezdôvodné obohatenie. V posudzovanom prípade nie je bez významu skutočnosť, že povinný má ako konateľ hlavného dlžníka vedomosť, v akom rozsahu si hlavný dlžník voči oprávnenému plní svoje záväzky. Po splnení celého dlhu (či už zo strany hlavného dlžníka alebo povinného ako ručiteľa), vymožením trov exekúcie oprávneného a trov exekútora potom dôjde k ukončeniu exekúcie bez potreby akejkoľvek ingerencie zo strany súdu. Súd na podklade zistených skutočností dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie zo strany súdu, keďže miera ochrany poskytovaná povinnému musí v danom prípade zodpovedať tomu, že povinný dobrovoľne a v lehote určenej exekučným titulom nesplnil povinnosť, ktorá mu bola exekučným titulom uložená. Povinný si na základe poučenia v exekučnom titule musel byť vedomý toho, že pokiaľ bude plniť svoj záväzok až po dátume vykonateľnosti exekučného titulu, zároveň znáša aj riziko, že oprávnený využije svoje právo iniciovať v záujme splnenia svojej pohľadávky voči nemu exekučné konanie. Pokiaľ potom povinný nepreukázal, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie celá vymáhaná pohľadávka zanikla, je nutné prijať záver, že exekúcia bola začatá dôvodne a naďalej je aj dôvodne vedená, pretože pohľadávka oprávneného nebola v celom rozsahu uspokojená a rovnako neboli zo strany povinného nahradené (vymožené) ani trovy dôvodne začatej exekúcie. Povinný súdu ani primeraným spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu by mal zastaviť exekúciu, keď hlavný dlžník svoj dlh voči oprávnenému zabezpečený ručením povinného splnil len v časti 187,23 eur. Opačný výklad by v posudzovanom prípade znamenal, že v prípade akejkoľvek úhrady zo strany hlavného dlžníka (čo i len v rozsahu 1 eura) na zabezpečený záväzok by súd musel vydávať rozhodnutie o čiastočnom zastavení exekúcie, čo by v situácii, keď povinný je zároveň konateľom hlavného dlžníka, mohlo viesť k neželaným obštrukciám pri vymožení judikovaného plnenia. Pokiaľ potom hlavný dlžník podľa zhodných tvrdení účastníkov konania uhradil časť vymáhaného nároku zabezpečeného ručením povinného, pričom povinný je zároveň konateľom hlavného dlžníka, takúto úhradu je z pohľadu sťažnostného súdu potrebné posúdiť ako úhradu vymáhaného dlhu pod tlakom exekúcie a teda ako čiastočné vymoženie pohľadávky v rámci exekučného konania. Je síce povinnosťou súdu chrániť majetkové práva povinného, nesmie však zabúdať na práva oprávneného, pretože v jeho prospech bol nútený výkon rozhodnutia nariadený. Pred dvojitém plnením (zabezpečeného) záväzku povinného chránia ustanovenia hmotného práva (napr. povinnosť veriteľa resp. oprávneného informovať povinného o výške zabezpečenej pohľadávky v akomkoľvek momente trvania ručiteľského vzťahu v zmysle § 547 Občianskeho zákonníka) ako aj skutočnosť, že ako konateľ dlžníka má vedomosť o vykonaných úhradách. Súd pre úplnosť svoj výklad dopĺňa o konštatovanie, že sťažnostný súd odkázal

na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce ručenie, keďže súd v základnom konaní podľa zapísania veci do súdneho registra „C“ posúdil vzťah oprávneného a povinného ako občianskoprávny, ktorým posúdením je viazaný aj exekučný súd. Vyššie uvedené právne závery súd sú však relevantné bez ohľadu na skutočnosť, či vzťah medzi účastníkmi má občianskoprávny alebo obchodnoprávny charakter, keďže vychádzajú zo samotného účelu ručenia ako zabezpečovacieho inštitútu, ktorý má súčasne aj uhradzovaciu funkciu, pričom oznamovacia povinnosť v zmysle § 547 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá aj v § 305 Obchodného zákonníka.

31. Právny význam sťažnostný súd nemohol pripísať ani tvrdeniam povinného, že v exekučnom konaní žiadny z vykonaných úkonov oprávneného nie je účinný, keďže oprávnený súd nepredložil plnú moc pre svojho právneho zástupcu. Z obsahu exekučného spisu súd zistil, že oprávnený súd ako prílohu k podanému návrhu na vykonanie exekúcie predložil súdu plnú moc zo dňa 03. 07. 2018 udelenú oprávneným spoločnosťou OLEXOVA VASILIN s.r.o., Gorkého 6, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36820059, v mene ktorej konal Mgr. Marcel Vasilišin, advokát, na svoje zastupovanie v tomto konaní v zákonom stanovenej forme (v zaručenej konverzii).

32. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súd v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania. Povinný v konaní netvrdil a ani nepreukázal žiadne také skutočnosti, ktoré by si vyžadovali doplnenie skutkových zistení, resp. doplnenie dokazovania a doplnenie dokazovania v žiadnom smere nežiadali ani účastníci konania. Súd v tejto súvislosti opätovne akcentuje, že viazanosť súd exekučným titulom vylučuje vykonanie dokazovania ohľadom správnosti záverov súd prezentovaných v exekučnom titule a preto v tomto smere ani dokazovanie exekučným súdom nemohlo byť vedené. Je potom zrejmé, že rozhodovacia činnosť v danom prípade spočívala výlučne v právnom posúdení veci, bez potreby vykonania dokazovania na pojednávaní.

33. Na základe uvedeného výkladu súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku (pred začatím exekučného konania), o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd preto nemal inú možnosť, než postupom bez nariadenia pojednávania sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 a 202 ods. 1 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie (l. výrok).

34. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

35. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

37. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

38. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto

trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

39. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnému neuplatnil. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti neuplatnil a ani nevyčíslil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčíslil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Prihliadol najmä na skutočnosť, že exekučné konanie je ovládané dispozičným princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, ktorý oprávnený nepožaduje a poverenie na vykonanie exekúcie (resp. dodatok k povereniu v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku) vydá len za účelom vymoženia oprávneným požadovaného nároku. Z uvedených dôvodov sťažnostný súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal (II. výrok).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).